د چرسو، افیونو او
نورو نشائی څیزونو حکم

مؤلف

ابو محمد امین الله البشاوری

حفظه الله تعالیٰ

جمع وترتیب

ابوخالد لائق احمد غزنوی

مکتبہ محمدیہ
منگل مارکیټ بیرون گنج پیښور

فهرست

مضمون	صفحه
سریزه	۷
دَ چرسو او دَ افیونو او دَ نورو نشائی څیزونو حکم......	١٤
دَ قرآن کریم نه دلائل..............................	١٩
دَ سنت نه دلائل.................................	٢٧
د صحابه کرامو او تابعینو آثار........................	٣٢
اعتباری (عقلی) دلیل...............................	٣٤
د علماء کرامو اقوال................................	٣٦
دَ افیونو تجارت...................................	٥١
دَ افیونو او نورو نشه راوستونکو څیزونو استعمال	
او کارو بار او تجارت کول حرام دی.....................	٥١
اول دلیل د قرآن نه................................	٥١
دویم دلیل	٥٢
دریم دلیل..	٥٢
څلورم دلیل.......................................	٥٣
پنځم دلیل	٥٤
په دوائی کښې افیون استعمالول........................	٦١
افیون او نور نشائی مواد په دوائی کښې استعمالول....	٦١

دَ دوائی په طور دَ حرامو استعمالولو په باره کښې دَ	
د علماء کرامو اقوال..................................	٦٣
دَ چرسو، افیونو او نورو نشائی څیزونو ضرورنه..........	٨٦
سګریټ، چیلم او نسوارو حکم........................	٩٢
دَ سګریټ، چیلم او نسوارو شرعی حکم................	١٠١
سګریټ، نسوار او چیلم اخستل خرڅول حرام دی........	١٠٦
په دے حقله دَ علماؤ نظر..............................	١٠٨
دَ جواز دَ قائلینو دلائل................................	١١١
دَ جواز ورکونکو خلقو دَ بعضے شبهاتو جوابونه........	١٢٢
دَ افیونو او نورو نشه راوستونکو څیزونو په روپو	
کښې دَ زکوة ورکولو حکم..............................	١٢٩
آیا په حرام مال حج کیږی ؟............................	١٣٣

بسم الله الرحمن الرحیم

سریزه

ان الحمد لله نحمده ونستعینه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور انفسنا ومن سیئات اعمالنا من یهده الله فلا مضل له ومن یضلل فلا هادی له واشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریك له واشهد ان محمدا عبده ورسوله.

اما بعد :
اسلام یو کامل او جامع دین دے چه په دے کښې هیڅ کمے نشته ، ترقیامته پورے چه څه مسئله او حادثه راپیښیږی نو دَهغے جواب په دے دین کښے موجود دے۔
د اسلام دکاملیت اوجامعیت شهادت خپله قرآن کریم کښے بیان شویدے الله رب العالمین فرمائی :

﴿ الیوم اکملت لکم دینکم ﴾

(نن ورځ ما تاسو دپاره ستاسو دین پوره کړو)۔
اوس په دے دین کښے هیڅ قسم زیادت ته ضرورت نشته۔
بل ځائے الله رب العزت د قرآن کریم په باره کښے فرمائی :

﴿تبیاناً لکل شئ ﴾

ترجمه : دا کتاب دَهر شی بیانونکے دے۔

نو ددے یو آیت نه معلومه شوه چه رسول الله ﷺ دوفات کیدو نه روسته په دین کښے هیڅ قسم زیادت او نقصان نشی راتلے۔

اوددے دویم آیت نه معلومه شوه چه داسے مسئله نشته چه الله رب العالمین دوحی په ذریعه نه وی بیان کړے، برابره خبره ده که هغه وحی جلی (د قرآن په صورت کښے) وی یا وحی خفی (د حدیث په صورت کښے) وی ولے چه دا شرح او تفسیر دے د قرآن کریم دپاره ۔

او دا مسئله کله په قرآن حدیث کښے صراحةً ذکر وی، اوکله دیوے قاعدے لاندے راځی۔

د قرآن کریم اکثر مسائل کلی اود قاعدے په شکل وی اوپه دے کښے فائده دا وی چه انسان ته چه په یوه مسئله د قاعدے او کُلیے په شکل کښے ذکر شی نوزر او په اسانتیا سره وریاندے پوهیږی او دے کښے اختصار هم وی، رسول الله ﷺ ته الله رب العزت جوامع الکلم ورکړی وو، چه یوه خبره به ئے اوکړه نو ډیر مسائل به دهغے لاندے راتلل۔

ددے ډیر مثالونه دی، لیکن دلته یوڅو د فائدے پوره کولو دپاره ذکر کولے شی :

۱ - **مثال :** حدیث کښے راځی :

ان رسول الله ﷺ نهی عن کل ذی ناب من السباع.

(رسول الله ﷺ د هر داړو والا حیوان خوړلو نه منع فرمائیلے)۔

نو په دے کښے سپے، شرمښ، زمرے، پړانګ، ګیدړ، اونور ټول درنده ګان داخل شو۔

۲ - **مثال :** رسول الله ﷺ فرمائیلی دی :

کل بدعة ضلالة

یعنے : هربدعت ګمراهی ده۔

بل ځائے ارشاد دے :

من عمل عملاً لیس علیه امرنا فهو رد۔

یعنے : چاچه یوداسے عمل اوکړو چه زمونږ دطریقے نه خلاف وو نو هغه مردود دے۔

نو په دے یو حدیث باندے په سوونو بدعات رد شول، که هغه په عباداتو مونځ، زکات، روژه، حج کښے وی، اوکه په غم، خوشحالئ کښے وی۔

اوس دے یو جاهل دا نۀ وائی چه داخبره په قرآن او حدیث کښے نشته چه زمرے یا پړانګ وغیره مردار دی۔

دغه شان یو بدعت کوی اودا وائی چه دے نه خو رسول الله ﷺ منع نه ده فرمائیلے، نو ددے جواب دادے چه هر بدعت باندے رسول الله ﷺ رد کړیدے اوهغه ئے ګمراهی،

ضلالت او مردود ګرځولے دے۔

نو اوس چه څه شے دبدعت په تعریف کښے راغے هغه به داسے مردود او ضلالت وی لکه رسول الله ﷺ چه ددے بعینه نوم اخستے وی۔

۳ – مثال : کوم چه زمونږ زیر بحث موضوع ده، هغه دا چه چرس افیون، بهنګ، سګریټ وغیره نشائی ځیزونه حرام دی۔

او دلیل ددے دا قول د پیغمبرِ اسلام ﷺ دے :

کل مسکر خمر (رواه مسلم)

یعنے : هرنشه راوستونکے شے شراب دی۔

بل ځائے ارشاد دے :

کل مسکر حرام، وما اسکر منه الفرق فملأ الکف منه حرام۔

(ابو داود (۲/۱۶۳) ترمذی (۲/۹))

(چه دیو ځیز شپږ کلو استعمالولو سره نشه راځی، نو دهغے نه دیو ورغوئی په اندازه استعمالول هم حرام دی)۔

نو په دے کښے چرس، بهنګ، چیلم، سګریټ، افیون ټول نشه آور ځیزونه داخل شو۔

بعضے خلق وائی چه : چیلم، سګریټ نشه نه لری، نوداخبره سراسر دروغ دی ځکه که یو کس چه په دے عادت نه وی او چیلم نه مسلسل یو څو کرته راکاږی نو په ده

باندے سرګرځی، په نظر کښے ئے تغیر راځی، قئ ورځی، خبرو کښے ئے تغیر راځی، اوهمدے ته نشه وائی، نشه کیدو کښے داضروری نه ده چه انسان دے په کښے داآواز اولګوی چه زه نشه یم۔

نو کله چه یوه مسئله په قرآن اوحدیث کښے د یوے قاعدے په شکل بیان شوے وی، یا قرآن او حدیث کښے په یوه مسئله باندے د قاعدے کلیے په شکل رد شوے وی نو بعضے خلق هغه جائز ګنړی، دین کښے بدعات یانور ناجائز کارونه کوی، اوکه څوک په دۀ رد اوکړی چه دا خو خلافِ سنت کار کوی، نو دے فوراً وائی چه قرآن اوحدیث کښے خو دا نشته چه دا فلانے بدعت مه کوئ یا دا فلانے کار حرام دے، دارنګ قرآن او حدیث ددے کار نه منع نۀ ده کړے۔

او دا جاهل مرکب دے ته نۀ ګوری چه شریعت خو په هر بدعت باندے رد کړے، نو هرچاچه څه قسم بدعت اوکړو دابه د رسول الله ﷺ په ژبه رد وی۔

ددے مسائلو د جملے نه یوه مسئله نن صبا د افیونو، چرسو، سګریټو اونورو نشه آورو ځیزونو ده، چه خلق د دنیا او روپو پیسو حرص اولالچ راخستی دی، او امتحاناً نن صبا په دے ګندونو کښے روپئ پیسے هم ډیرے دی۔

شیخ ابو محمد امین الله حفظه الله ددے مثال د بنی اسرائیلو دهغے واقعے سره ورکوی چه په کومه ورځ الله رب العزت دوئ دکبانو دښکار نه منع کړی وو نو په هغه ورځ به ئے د اوبو په سر دوئ ته کبان ډیر کړل، اودا به په دوئ باندے امتحان وو۔

په دے اوسنو خلقو باندے هم دالله رب العزت دطرفه امتحان دے چه دوی ته په هغه څه کښے روپئ پیسے ډیرے ملاویږی کوم چه حرام وی، لکه افیون، چرس، پوډر وغیره ګندونه شول۔

په دے موضوع باندے شیخنا فقیه العصر ابو محمد **امین الله** البشاوری حفظه الله یوه فتوی لیکلے چه دهغے نوم دے : [**البرهان فی حرمة الافیون والحشیشة والشمة والقات والدخان**]۔

ما دهغے رسالے نه په دے رساله کښے خلاصه راخستے ده.
دغه شان په دے موضوع باندے ابو سفیان عمر شریف حفظه الله هم یوه فتوی د اشتهار په شکل کښے لیکلے ده چه دهغے نه مے هم استفاده کړے ده۔

دغه شان دَ نورو علماؤ او اطباؤ د اقوالونه استفاده کړے شوے ده – اوپه دے رساله کښے مونږ اول داثابته کړے چه چرس، بهنګ، افیون نشه راوستونکی شیزونه دی

او د دے نه پس د قرآن او حدیث نه دا ثابته کړے شویده چه د هر قسمه مسکراتو (نشه آور شیزونو) استعمال منع دے، ددے کرل، اخستل، خرخول، په دوایانو کښے استعمالول هرڅه حرام دی۔ او د علماؤ او اطباؤ د اقوالو نه هم ثابته شویده دا شیزونه د ضرری کیدو په وجه حرام دی، اوبیا ددے تفصیلی ضررونه ښودلے شوی دی۔

لیهلك من هلك عن بینة، ویحی من حی عن بینة .

الله رب العالمین دے ماته اودغه شان ټولو لوستونکو اوریدونکو ته ددے نه فائده اورسوی۔ اودا رساله دے الله تعالی زما دطرفه صدقه جاریه اوګرځوی۔

★ **په آخر** کښے زۀ د خپل ګران استاذ ابو سلمان حضرت محمد حفظه الله شکریه اداء کوم چه دا رساله ئے په ډیر اخلاص سره په کمپیوټر اولیکله، اوماسره ئے ددے په لیکلو کښے ډیره مرسته اوکړه۔

وصلی الله علی خیر خلقه محمد وعلی آله وصحبه اجمعین

وسبحانك اللهم وبحمدك

اشهد ان لا اله الا انت استغفرك واتوب الیك

وکتبه : ابو خالد لائق احمد الغزنوی

شعبه افتاء : جامعه تعلیم القرآن والسنه

مسجد حمزه بیرون ګنج ګیټ پیښور ښار پاکستان

❀❀❀❀❀❀❀

بسم الله الرحمن الرحیم

د چرسو، افیونو او نورو نشائی څیزونو حکم

چرس، افیون او نور نشائی څیزونه دَ نشے راوستو په وجه حکماً شراب گنڑلے کیږی، صرف په حد کنبے ئے بعض علماؤ فرق کړیدے، باقی په نورو احکامو کنبے ئے هیڅ فرق نشته۔

اوس دا خبره چه افیون اوچرس په منشیاتو کنبے داخل دی که نه! آیا نشه راولی اوکه نه!

نو د افیون اوچرسو دخصوصیت نه، او ددے په خوړونکو باندے چه کومو اثرات ظاهریږی هغے نه داخبره واضح ده، چه دا مسکر او نشه راوستونکی څیزونه دی۔

افیونو د مسکر اونشائی کیدلو نه به شاید هیڅ یوعقل والا مسلمان هم انکار اونکړی، لیکن بیا هم د فائدے کولو دپاره یو څو عبارتونه دعلماؤ وګورئ چه په دے حق هغوی څه فرمائیلی دی:

۱- مفتی کفایت الله صاحبؒ فرمائی:

افیون، چرس، بهنگ ددے ټولو څیزونو استعمال حرام دے ځکه په دے سره انسان نشه کیږی، اوداپه دے حدیث درسول الله ﷺ کنبے داخل دی چه:

نهی رسول الله ﷺ عن کل مسکر ومفتر

یعنے: رسول الله ﷺ دهر نشه راوستونکی او خومارتیا پیدا کونکی څیز نه منع فرمائیلے ده-----بیا فرمائی:

چرس، افیون، بهنگ داڅیزونه حرام دی ځکه نشه راولی، یادنشے آثار اونتائج پیدا کوی۔

(کفایة المفتی (۹/۱۱٤، ۱۳۲)۔

۲- مفتی رشید احمد صاحب هم په احسن الفتاوی کنبے افیونو ته مسکر اونشه پیدا کونکی وئیلی دی (۸/٤۸٤)۔

۳- علامه شامیؒ هم دافیونو دنشے پیدا کولو تصریح کوی فرمائی: ویحرم اکل البنج والحشیش والافیون لانه مفسد للعقل ویصد عن ذکر الله وعن الصلاة.

(بنگ، چرس او افیون خوړل حرام دی ځکه دا عقل او دماغ خرابوی اود الله تعالی د ذکر او مانځه نه بندول کوی)۔

(شامی: ٥/۲۹٥)۔

٤- فتاوی مجمع البرکات کنبے دی:

ولا یجوز اکل البنج والحشیش والافیون وذلك كله حرام، لانه